

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง บทบาทตัวละครในละครโทรทัศน์ที่มีผลต่อพฤติกรรมการเลียนแบบของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยผู้วิจัยเห็นว่าละครโทรทัศน์ในปัจจุบันนั้นสามารถเข้าถึงผู้ชมได้ง่าย โดยเฉพาะกลุ่มนักศึกษาที่อยู่ในช่วงของวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่ชอบรับชมความบันเทิงผ่านละครโทรทัศน์เพื่อเปิดรับสิ่งใหม่ๆ ทั้งความคิด การแสดงออก และภาพลักษณ์ของสิ่งต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดเกี่ยวกับ ละครโทรทัศน์ การเลียนแบบ และทฤษฎีเกี่ยวกับวัยรุ่น มาสร้างเครื่องมือในการศึกษา โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลส่วนตัว พฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ และการเลียนแบบละครโทรทัศน์ด้านพฤติกรรม

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาภาคปกติที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ จำนวน 1,200 คน ได้กลุ่มตัวอย่างโดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากวิธีการหาค่าสูตร Taro Yamane ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 300 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเสร็จเรียบร้อยแล้ว ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ทำการวิเคราะห์โดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และการนำเสนอข้อมูลโดยตรง เพื่ออธิบายข้อมูลเบื้องต้น จากนั้นใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา การทดสอบสมมติฐานการวิจัยตั้งสมมติฐานแบบไม่มีทิศทาง (non-directional hypothesis) เป็นสมมติฐานหลัก 2 ข้อ ได้แก่ 1) ลักษณะประชากรที่แตกต่างกัน จะมีผลต่อการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครแตกต่างกัน 2) พฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีผลต่อการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครแตกต่างกัน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (t test) ความแปรปรวนทางเดียว (One-way analysis of variance หรือ ANOVA) การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณ ใช้การทดสอบแบบ LSD โดยความหมายของการทดสอบสมมติฐานเมื่อค่า Significance (Sig.) น้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ตัวแปรนั้นมีผลต่อตัวแปรตาม ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานการวิจัย แต่ถ้าค่า Significance (Sig.) ที่ได้มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 หมายความว่า ตัวแปรอิสระไม่มีผลต่อตัวแปรตามเป็นการปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลลักษณะประชากร

จากการศึกษาพบว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 300 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 214 คน คิดเป็นร้อยละ 71.33 และเพศชาย 86 คน คิดเป็นร้อยละ 28.67 ส่วนใหญ่อายุ 18 ปี จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 30.33 รองลงมาได้แก่ อายุต่ำกว่า 18 ปี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 อายุ 19 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 13.67 ส่วนใหญ่สังกัดคณะวิทยาการจัดการ จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 51.33 รองลงมาได้แก่ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 19.33 คณะครุศาสตร์ จำนวน 49 คน ส่วนใหญ่รายได้มากกว่า 8,000 บาท จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 36.36 รองลงมาได้แก่ รายได้ 7,001 – 8,000 บาท จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 30.66 รายได้ 5,001

– 6,000 บาท จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 13.66 รายได้ 4,000– 5,000 บาท จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 9.66

ข้อมูลพฤติกรรมการเปิดรับชมสื่อละครโทรทัศน์

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 300 คน ส่วนใหญ่รับชมสื่อละครโทรทัศน์ผ่าน แอปพลิเคชันโทรศัพท์มือถือ จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 47.00 รองลงมา รับชมสื่อละครโทรทัศน์ผ่านโทรทัศน์ จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 29.00 ส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการรับชมสื่อละครโทรทัศน์ 1 ชั่วโมง – 1 ชั่วโมงครึ่ง จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 31.33 รองลงมา ใช้ระยะเวลาในการรับชมสื่อละครโทรทัศน์มากกว่า 2 ชั่วโมง จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 29.00 ใช้ระยะเวลาในการรับชมสื่อละครโทรทัศน์ 1 ชั่วโมงครึ่ง – 2 ชั่วโมง จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 ส่วนใหญ่มีเหตุผลที่รับชมสื่อละครโทรทัศน์เพื่อนำประเด็นจากละครไปสนทนาต่อ มากที่สุด จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 38.67 รองลงมา เพื่อพักผ่อนคลายเครียด จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 30.67 เพื่อใช้เวลาว่าง จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 14.67 ส่วนใหญ่มีปัจจัยในการเลือกชมสื่อละครโทรทัศน์ที่เนื้อหาละคร / บทละครโทรทัศน์ มากที่สุด จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 43.67 รองลงมา คือ ดารานำแสดง จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 32.67 เพลงประกอบละคร จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 สถานที่ถ่ายทำ / เทคนิคพิเศษ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 7.33 ส่วนใหญ่มีบทบาทการแสดงของตัวละครที่ชื่นชอบ คือ การแต่งกาย การแต่งหน้าของตัวละคร จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 24.33 รองลงมา คือ ความมีเสน่ห์ของตัวละคร จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 การแสดงออกทางเพศของตัวละคร จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 15.67 ความมั่นใจในตัวเอง จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 10.33

ข้อมูลผลการเลียนแบบพฤติกรรมจากการเปิดรับชมละครโทรทัศน์

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการเลียนแบบพฤติกรรมต่างๆ จากบทบาทการแสดงของตัวละครจากการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ในภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.53 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับการเลียนแบบพฤติกรรมมากที่สุด คือ การแต่งหน้า ทำผมตามนักแสดง ค่าเฉลี่ย 3.21 รองลงมา คือ ออกกำลังเพื่อให้หุ่นดีแบบนักแสดง ค่าเฉลี่ย 3.19 พุดจาด้วยคำคมสอนใจ ค่าเฉลี่ย 3.18 การอ่อนน้อมถ่อมตน ค่าเฉลี่ย 2.98 ความมั่นใจในตัวเอง ค่าเฉลี่ย 2.97 แกล้งเพื่อนเพื่อความสนุกสนาน ค่าเฉลี่ย 2.88 เข้าวัด ทำบุญ ให้ทาน ค่าเฉลี่ย 2.79 ร้องไห้ทุกครั้งเวลาสำนึกผิด ค่าเฉลี่ย 2.77 แสดงออกทางเพศอย่างชัดเจน ค่าเฉลี่ย 2.76 รักศักดิ์ศรีในตัวเอง ค่าเฉลี่ย 2.71 เคารพบิดา มารดา ครู อาจารย์ ญาติผู้ใหญ่ ค่าเฉลี่ย 2.68 การเก็บหอมรอมริบ ค่าเฉลี่ย 2.67 รู้จักผิดและกล่าวขอโทษเมื่อผิด ค่าเฉลี่ย 2.64 แพนซ์การแต่งกาย ค่าเฉลี่ย 2.54 การรักษาวินัยในด้านต่างๆ ค่าเฉลี่ย 2.53 รับประทานอาหารอย่างมีมารยาท ค่าเฉลี่ย 2.44 สูบบุหรี่ ดื่มเหล้า การพนัน ค่าเฉลี่ย

1.72 วางแผนกลั่นแกล้งคนที่ไม่ชอบเมื่อมีโอกาส ค่าเฉลี่ย 1.47 ความอิจฉาริษยา ค่าเฉลี่ย 1.32 พุดจาให้ร้ายบุคคลที่คุณไม่ชอบ ค่าเฉลี่ย 1.21

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ด้านความแตกต่าง

1. ลักษณะประชากรที่แตกต่างกัน จะมีผลต่อการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครแตกต่างกัน

2. พฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีผลต่อการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครแตกต่างกัน

ทดสอบโดยสถิติ t test และ F test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ แอลฟา = .05

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

1. ลักษณะประชากรที่แตกต่างกัน จะมีผลต่อการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครแตกต่างกัน

ด้านเพศ การเปรียบเทียบความแตกต่างของการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครจำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า ค่า Sig. มีค่า 0.63 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน หมายความว่า เพศแตกต่างกันมีผลต่อการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ด้านอายุ การเปรียบเทียบความแตกต่างของการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครจำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า ค่า Sig. มีค่า 0.29 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน หมายความว่า อายุแตกต่างกันมีผลต่อการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ด้านคณะที่สังกัด การเปรียบเทียบความแตกต่างของการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครจำแนกตามคณะที่สังกัด โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า ค่า Sig. มีค่า 0.32 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน หมายความว่า คณะที่สังกัดแตกต่างกันมีผลต่อการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ด้านรายได้ของนักศึกษา การเปรียบเทียบความแตกต่างของการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครจำแนกตามรายได้ของนักศึกษา โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า ค่า Sig. มีค่า 0.33 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน หมายความว่า รายได้ของนักศึกษาแตกต่างกันมีผลต่อการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

2. พฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีผลต่อการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครแตกต่างกัน

ด้านช่องทางการรับชม การเปรียบเทียบความแตกต่างของการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครจำแนกตามช่องทางการรับชมละครโทรทัศน์ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า ค่า Sig. มีค่า 0.49 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน หมายความว่า ช่องทางการรับชมละครโทรทัศน์แตกต่างกันมีผลต่อการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ด้านระยะเวลาในการรับชม การเปรียบเทียบความแตกต่างของการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครจำแนกตามระยะเวลาในการรับชมละครโทรทัศน์ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า ค่า Sig. มีค่า 0.76 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน หมายความว่า ระยะเวลาในการรับชมละครโทรทัศน์แตกต่างกันมีผลต่อการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ด้านเหตุผลในการรับชม การเปรียบเทียบความแตกต่างของการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครจำแนกตามเหตุผลในการรับชมละครโทรทัศน์ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า ค่า Sig. มีค่า 0.20 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน หมายความว่า เหตุผลในการรับชมละครโทรทัศน์แตกต่างกันมีผลต่อการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ด้านปัจจัยในการเลือกชม การเปรียบเทียบความแตกต่างของการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครจำแนกตามปัจจัยในการเลือกชมละครโทรทัศน์ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า ค่า Sig. มีค่า 0.57 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน หมายความว่า

ปัจจัยในการเลือกชมละครโทรทัศน์แตกต่างกันมีผลต่อการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ด้านบทบาทการแสดงของตัวละคร การเปรียบเทียบความแตกต่างของการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครจำแนกตามบทบาทการแสดงของตัวละครที่ชื่นชอบ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า ค่า Sig. มีค่า 0.41 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน หมายความว่า บทบาทการแสดงของตัวละครที่ชื่นชอบแตกต่างกันมีผลต่อการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

การอภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง "บทบาทตัวละครในละครโทรทัศน์ที่มีผลต่อพฤติกรรมการเลียนแบบของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ" มีประเด็นที่น่าสนใจ และนำมาอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

ข้อมูลลักษณะประชากร

จากการศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย เนื่องด้วยจำนวนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 18 ปี ซึ่งเป็นวัยรุ่นตอนกลางค่อนข้างไปทางตอนปลายตามแนวคิดของ Steinberg (1996) เป็นวัยที่ต้องการหากิจกรรมบันเทิงเพื่อให้ร่างกายผ่อนคลายความตึงเครียด และความกดดันที่เกิดขึ้นในสถาบันการศึกษา หรือจากงานที่ได้รับมอบหมายจากที่บ้าน (พรพิมล เจียมนาคินทร์, 2539) นักศึกษาสังกัดคณะวิทยาการจัดการเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากเป็นคณะที่มีหลักสูตรหลากหลายกว่าคณะอื่นๆ และมีจำนวนนักศึกษาลงทะเบียนเรียนมากที่สุดในมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ นักศึกษาส่วนใหญ่มีรายได้มากกว่า 8,000 บาท

ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับชมสื่อละครโทรทัศน์

จากการศึกษา พบว่า พฤติกรรมการเปิดรับชมสื่อละครโทรทัศน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการส่วนใหญ่รับชมสื่อละครโทรทัศน์ผ่านแอปพลิเคชันโทรศัพท์มือถือมากกว่ารับชมผ่านโทรทัศน์ แสดงให้เห็นว่าในปัจจุบันโทรศัพท์มือถือเป็นอุปกรณ์สื่อสารหลักที่วัยรุ่นส่วนใหญ่มีใช้นอกเหนือจากการโทรศัพท์พูดคุยกันแล้วยังใช้รับชมละครโทรทัศน์ได้ด้วย ส่วนใหญ่นักศึกษาใช้

ระยะเวลาในการรับชมสื่อละครโทรทัศน์ 1 ชั่วโมง – 1 ชั่วโมงครึ่ง ส่วนใหญ่มีเหตุผลที่รับชมสื่อละครโทรทัศน์เพื่อนำประเด็นจากละครไปสนทนาต่อ มากที่สุด แสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นชอบพูดคุยกับเพื่อนๆ ในเรื่องของประเด็นละคร ส่วนใหญ่มีปัจจัยในการเลือกชมสื่อละครโทรทัศน์ที่เนื้อหาละคร / บทละครโทรทัศน์ มากที่สุด ไม่สอดคล้องกับสำนักวิจัยสยามเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตโพลล์ที่สำรวจพฤติกรรมการเลียนแบบคนดังและคนที่ตนชื่นชอบของเยาวชนไทยในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า วัยรุ่นมีพฤติกรรมการเลียนแบบตัวละครหรือนักแสดงมาเป็นอันดับ 1 นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการส่วนใหญ่มีบทบาทการแสดงของตัวละครที่ชื่นชอบ คือ การแต่งกาย การแต่งหน้าของตัวละคร

ข้อมูลเกี่ยวกับผลการเลียนแบบพฤติกรรมจากการเปิดรับชมละครโทรทัศน์

ในภาพรวมของผลการเลียนแบบพฤติกรรมจากการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ พบว่า นักศึกษาเลียนแบบพฤติกรรมการแต่งหน้า ทำผมตามนักแสดง มีการออกกำลังเพื่อให้หุ่นดีแบบนักแสดง และชอบพูดจาด้วยคำคมสอนใจ แสดงให้เห็นว่านักศึกษาเลียนแบบพฤติกรรมเกี่ยวกับภาพลักษณ์และการสร้างบุคลิกภาพที่ดี จากนั้นมีการพูดจาด้วยคำคมสอนใจ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของอุริษา งามวุฒิวร (2553) ศึกษาเรื่อง การเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์ การรู้เท่าทันสื่อ และความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศ และการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายของเยาวชนในกรุงเทพมหานคร โดยมีผลว่าเยาวชนในปัจจุบันมักให้คุณค่ากับความนิยมทางเพศ โดยการยอมรับ และเปิดเผยตนเองมากขึ้นอยู่ในระดับสูง โดยเปิดเผยผ่านบุคลิกลักษณะ ความคิดเห็นต่อการเลียนแบบอยู่ในระดับปานกลาง โดยจะเลียนแบบทรงผมและการแต่งกายจากนักแสดงชายในละครโทรทัศน์ หรือนักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มวัยรุ่นนั้น มีการแสดงออกทางบุคลิกภาพเพื่อให้สังคมยอมรับในตัวเอง และยังคงมองรูปลักษณ์ความสวย ความงามเพื่อดึงดูดเพศตรงข้ามด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้

บทบาทตัวละครในละครโทรทัศน์มีผลต่อพฤติกรรมการเลียนแบบของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ ซึ่งส่วนใหญ่จะเลียนแบบเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของตัวละครที่หล่อ สวย แต่งตัวดี ทำผมแต่งหน้าทันสมัย แสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นนั้นยังคงพิถีพิถันในการแต่งตัวแต่งกายโดยหาบุคคลต้นแบบมาเป็นตัวอย่าง ตัวละครในโทรทัศน์ที่ปัจจุบันสามารถรับชมผ่านทางแอปพลิเคชันใน

โทรศัพท์มือถือที่วัยรุ่นส่วนมากใช้นั้น จึงมีอิทธิพลสำคัญในการเลียนแบบ การทำผม การแต่งหน้า การแต่งกายที่ทันสมัยนั้นย่อมนำไปสู่การเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ที่ค่อนข้างฟุ่มเฟือย ซึ่งวัยรุ่นมีรายได้ในระดับมากกว่า 8,000 บาทต่อเดือน ดังนั้นจึงอาจตกไปสู่กลไกทางการตลาดของสินค้าเกี่ยวกับความสวยงาม

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. จากการวิจัยในครั้งนี้ทำการศึกษาเฉพาะเชิงปริมาณ จึงไม่ได้วิเคราะห์เกี่ยวกับเชิงลึกทางจิตวิทยาของนักศึกษาในการมีพฤติกรรมเลียนแบบตัวละครในโทรทัศน์ ข้อมูลที่ได้รับมาจึงอาจมีความคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ดังนั้น ควรทำการศึกษาโดยวิธีการอื่น เช่น การสัมภาษณ์เจาะลึกกับกลุ่มนักศึกษา หรือ การวิเคราะห์จากเอกสาร

2. ในการวิจัยครั้งนี้ จำกัดเฉพาะนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการเท่านั้นแต่ละครโทรทัศน์แพร่สัญญาณไปทั่วประเทศ ข้อมูลที่ได้รับจึงจำกัดเฉพาะกลุ่ม ควรทำการศึกษาในกลุ่มอื่นๆ ด้วย เพื่อข้อมูลที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น